

**АНГЕЛ КАРАЛИЙЧЕВ
ХАНЪТ И ОБУЩАРЯТ
УЙГУРСКА НАРОДНА
ПРИКАЗКА**

chitanka.info

Когато настъпил големият празник, уйгурският владетел на Алма Ата тръгнал по най-затъntenите улици на своята столица да се поразходи и да види как живеят хората. Подир него на коне потеглили трима брадати везири. Била късна нощ. Всички прозорци тъмнеели, защото уморените работни хора спели дълбоко. Само в една малка сиромашка къща мъждукала светлинка. Ханът отбил коня си към светлинката и похлопал на прозорчето. Вратата скръцнала и отвътре се показал домакинът. Той бил опасан с кожена престилка и държал в едната си ръка обувка, а в другата игла и конец. Владетелят веднага познал, че този човек е обуцар и кърпи стари обуца.

— Защо не спиш, а си се заловил посред нощ за работа? — попитал ханът.

Обуцарят, който познал големия гостени, се поклонил с почит и промълвил:

— От нужда, господарю! Ако не работя денем и нощем, не ще мога да изкарам хляб за домочадието си.

— Колко деца имаш? — повторно попитал ханът.

— Двечки са — отвърнал кърпачът, — но са още много мънички, не могат да ми помагат.

— А отколе ли си дошъл в този град?

— Преди четиридесет и седем години.

Ханът погледнал набръчканото му лице, главата му и пак запитал:

— А кога падна снегът върху тази планина?

— Точно преди три години, господарю!

— Изведнъж ли заваля?

— Полека-лека, но както виждаш, сега планината е побеляла цялата.

— Няма ли да бъде по-добре, ако от дванадесетте ратаи, които ти помагат в работата, освободиш единия и почнеш да работиш само с единадесет души?

— Не е възможно, бащице! Ако направя такова нещо, децата и жената ми ще умрат от глад.

— Тежка ти е работата! — поклатил главата си ханът. — Не зная как да ти помогна. Ами какво ще кажеш, ако ти изпра трима тлъсти овни — можеш ли да ги острижеш хубавичко?

— За стриженето на овни съм годен, стига да ми се паднат! — весело отговорил обуцарят.

Ханът протегнал ръка, простил се с кърпача и препуснал с коня си по-нататък. Подире му се навървили тримата везири облечени с позлатени дрехи, на коне.

— Хубаво да ги острижеш! — провикнал се ханът, преди да кривне в улицата.

— Слушам, господарю! Волята ти ще бъде изпълнена! — отвърнал кърпачът, който бил много зарадван.

Когато конниците навлезли в тъмнината, първият везир рекъл:

— Господарю, този кърпач е голям лъжец. Затуй е последен сиромас. Аз съм го виждал по-рано и го познавам добре. Той е пристигнал в столицата само преди три месеца, а не преди четиридесет и седем години. Трябва да ти кажа, че кърпачът те излъга и за снега, който е паднал на планината. Всички знаят, че този сняг стои там от незапомнени времена. А от другите му отговори аз нищо не разбрах, защото те са още по-лъжливи.

Ханът позадържал за малко коня си и се провикнал:

— Вие тримата сте мои първи съветници, но виждам, че сте недосетливи и нямате ум като главата на обуцаря. Давам ви три дни срок да размислите хубаво и да ми разтълкувате думите на този прост човек. Ако не отгатнете, ще ви снема главите! — и като препуснал към двореца си, владетелят влязъл сърдито вътре и оставил везирите с отворени уста.

Цяла нощ тримата големци размисляли над думите на обуцаря, но не могли нищо да отгатнат. Когато се разсъмнало, те и тримата се упътили към малката сиромашка обуцарница. Заварили кърпача — спал-недоспал, седи на столчето си и кърпи един разпран чехъл.

— Ние дойдохме да ни разтълкуваш какво искаше да кажеш през нощта, когато ханът те разпитваше.

— Нищо ли не разбрахте? — отвърнал им кърпачът. — Тежко и горко на нашата държава, щом има такива управници!

— Молим ти се, спаси ни главите, защото ханът ни заплаши, че ще ги снее, ако не му отговорим точно.

— Ваша работа! — навел се над чехъла кърпачът.

— Слушай, човече, ако ни кажеш — продължил най-стариият везир, — готови сме да ти наброим една торбичка с жълтици. Ние ще

те отървем от сиромашията.

— А колко мислите да ми дадете? — попитал бедният обуцар.

— Ние сме трима — по сто жълтици ако ти дадем, ще получиш триста.

— Малко са! — поклатил глава обуцарят.

— Ще ти дадем шестстотин златни монети! — извикал великият везир и очите му светнали.

— Бройте ги! Съгласен съм. Всичко ще ви разтълкувам. И след като получил цяла торба с пари, кърпачът рекъл:

— Най-напред ханът ме попита кога съм дошъл тука. Той искаше да узнае на колко години съм. Аз му отговорих, че съм на четиридесет и седем. На втория хански въпрос — кога е паднал снегът върху планината — отговорих: точно преди три години. И тъй като ханът искаше да узнае откога ми е побеляла главата, аз му казах, че върхът захвана да белее преди три години. Ханът ме посъветва да намаля работата и вместо дванадесет месеца да почивам годишно по един месец, но аз му отговорих, че децата ми ще измрат от глад. Най-сетне ханът ми каза, че щял да ми изпроводи три овни за стригане. Аз се съгласих и той ми изпроводи овните... Трябва да ви кажа, че тримата овни за стригане сте вие.

Везирите се измъкнали, потънали от срам, от работилницата на хитрия обуцар.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.